

2.3.2022

ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY

benyújtva a Tanács és a Bizottság nyilatkozatait követően

az eljárási szabályzat 132. cikkének (2) bekezdése alapján

a jogállamiságról és az Európai Bíróság ítéletének következményeiről
(2022/2535(RSP))

Ryszard Antoni Legutko, Lars Patrick Berg, Adam Bielan, Joachim Stanisław Brudziński, Jorge Buxadé Villalba, Ryszard Czarnecki, Margarita de la Pisa Carrión, Angel Dzhambazki, Carlo Fidanza, Raffaele Fitto, Anna Fotyga, Ladislav Ilčić, Patryk Jaki, Krzysztof Jurgiel, Karol Karski, Beata Kempa, Izabela Helena Kloc, Joanna Kopcińska, Zdzisław Krasnodębski, Elżbieta Kruk, Zbigniew Kuźmiuk, Beata Mazurek, Andżelika Anna Możdżanowska, Tomasz Piotr Poręba, Nicola Procaccini, Elżbieta Rafalska, Bogdan Rzońca, Jacek Saryusz-Wolski, Vincenzo Sofò, Raffaele Stancanelli, Beata Szydło, Dominik Tarczyński, Hermann Tertsch, Grzegorz Tobiszowski, Valdemar Tomaševski, Alexandr Vondra, Witold Jan Waszczykowski, Jadwiga Wiśniewska, Anna Zalewska, Kosma Złotowski

az ECR képviselőcsoport nevében

Andor Deli, Kinga Gál, András Gyürk, Lívia Járóka, Edina Tóth, László Trócsányi

**Az Európai Parlament állásfoglalása a jogállamiságról és az Európai Bíróság ítéletének következményeiről
(2022/2535(RSP))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2., 7. és 15. cikkére,
 - tekintettel az uniós költségvetés védelmét szolgáló általános feltételrendszerről szóló, 2020. december 16-i (EU, Euratom) 2020/2092 európai parlamenti és tanácsi rendeletre¹ (a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszerről szóló rendelet),
 - tekintettel az Európai Számvevőszéknek a tagállamokban a jogállamiság tekintetében fennálló, általánossá vált hiányosságok esetén az Unió költségvetésének védelméről szóló, 2018. május 2-i európai parlamenti és tanácsi rendeletjavaslatról szóló, 2018. július 17-i 1/2018. számú véleményére²,
 - tekintettel a Tanács Jogi Szolgálatának 2018. október 25-i, a tagállamokban a jogállamiság tekintetében fennálló, általánossá vált hiányosságok esetén az Unió költségvetésének védelméről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletjavaslat és az EU-Szerződések összeegyeztethetőségéről szóló véleményére,
 - tekintettel az Európai Tanács 2020. december 11-én elfogadott következtetéseire,
 - tekintettel az Európai Unió Bíróságának (EUB) a C-156/21. sz.³ és a C-157/21. sz.⁴ ügyekben a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszerről szóló rendeletről hozott ítéleteire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az Unió hatásköreinek korlátai tekintetében a hatáskör-átruházás elve az irányadó, ami következésképpen azt jelenti, hogy minden olyan hatáskör, amelyet a Szerződések nem ruháztak át az Unióra, a tagállamoknál marad;
- B. mivel az EUSZ 2. cikke nem ruház érdemi hatáskört az Unióra, csak felsorol bizonyos értékeket, amelyeket mind az Unió intézményeinek, mind tagállamainak tiszteletben kell tartaniuk, amikor a Szerződések révén az Unióra ruházott hatáskörökön belül és azok korlátait nem érintve járnak el;
- C. mivel csak az EUSZ 7. cikke rendelkezik a jogállamiság – mint uniós érték –

¹ HL L 433. I, 2020.12.22., 1. o.

² HL C 291., 2018.8.17., 1. o.

³ 2022. február 16-i Lengyelország kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa ítélet, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97.

⁴ 2022. február 16-i Lengyelország kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa ítélet, C-157/21, ECLI:EU:C:2022:98.

alkalmazásának felügyeletére vonatkozó uniós hatásköréről; mivel az EUSZ 7. cikke nem teremt alapot az abban leírt eljárás továbbfejlesztéséhez vagy módosításához;

- D. mivel a jogállamiság fogalmát tagállamonként eltérően értelmezik;
 - E. mivel az Európai Tanácsnak kell biztosítania az Unió számára a fejlődéséhez szükséges ösztönzést, valamint meghatározni annak általános politikai irányait és prioritásait;
 - F. mivel úgy tűnik, hogy a Bizottság és a Parlament a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszert kívánja alkalmazni azon tagállamokkal szemben, amelyek megvédik hagyományos értékeik és saját alkotmányuk elsőbbségét;
1. hangsúlyozza, hogy az Unió számára az EUSZ 7. cikke az egyetlen lehetséges jogalap arra, hogy beavatkozzon az uniós értékek tagállamok általi tiszteletben tartásával kapcsolatos ügyekbe; hangsúlyozza, hogy az EUSZ 7. cikke teljes és kimerítő;
 2. rámutat arra, hogy pusztán az a tény, hogy az EUSZ 7. cikke szerinti eljárást kezdeményeztek, nem jelenti azt, hogy fennáll a jogállamiság megsértésének kockázata egy tagállamban; hangsúlyozza, hogy mindaddig, amíg az EUSZ 7. cikke szerinti eljárással összhangban nem állapítottak meg ilyen jogsértést, ezt a tagállamot a többi tagállammal egyenlő bánásmódban kell részesíteni;
 3. megjegyzi, hogy a Bíróság kifejezetten kimondta, hogy a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszerről szóló rendelet célja nem a jogállamiság védelme, hanem az uniós költségvetés védelme;
 4. hangsúlyozza, hogy tiszteletben kell tartani az Európai Tanács akaratát, és részletes és egyértelmű iránymutatásokat kell kiadni, mielőtt megkezdénék a költségvetés védelmét a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszerről szóló rendelet alkalmazásával;
 5. hangsúlyozza, hogy az igazságszolgáltatás megszervezése a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartozik; sajnálatát fejezi ki a Bíróság hatásköreinek kiterjesztése miatt, ami aláássa az Európai Unióba vetett bizalmat, valamint az arányosság és lojalitás közvetlenül a Szerződésekből eredő elvét; elítéli a hatáskörökön túllépő ítélezést;
 6. úgy véli, hogy az uniós jog nemzeti alkotmányokkal való összeegyeztethetőségének vizsgálata bevett gyakorlat az EU-ban; várja, hogy a tagállamok alkotmánybíróságai értékeljék a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszerről szóló rendeletet;
 7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.